

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine professoris

De Tempore Hyemales

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Feria. vi. post. iii. d[omi]nica[m]. xl. sermo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30599

affinitate diuinitate dat vitam mundo. Hoc ergo audientes iudei dixerunt ad eum. Dñe. semp da nob huc panem. Tñ iesus euidenter ped rās veritate dr. Ego sum panis vite q̄ venit ad me nō esuriet: r̄ q̄ credit in me nō sitiet vnq̄. S; forte obijciet: qz Eccl. xxij. dicit diuina sapia. Qui edūt me ad huc esuriūt: r̄ q̄ bibūt me adhuc sitiūt. Dicendū q̄ sitis aliqñ accipit p desiderio rei nō hite. Alio mō p desiderio rei tam hite ad plenū habēdū eā. Tertio mō p excludē sioe fastidiū aut defectioe hite rei. Primo mō hites deū per grām n̄ sitiūt: s; bene se dō mō. Tertio mō etiā bñ dñr sitire vñ in pla. Dñr aut nec deficiūt in illū quem p̄cipiūt: fruūtur nec fastidiūt q̄ frui magis sitiūt. Studeam; ḡ nūc p verā fidez deo adherere vt ad ei plenā fruītōe valem; puenire: qd̄ certe nūq̄ eē poterit nisi si plene p̄fiteamur abiq̄ excusatiōibz palliatōibz rē. O heu q̄ multi sūt ignorantēs in p̄fessionibz faciēdis: q̄ poti⁹ volunt se laudare q̄ accusare. Exēplū narrat cesari⁹. Quedā matrona cū deberet p̄fiteri: cepit corā sacerdote narrare quicqd̄ boni gessit r̄ cū phariseo se iustificare di. Dñe tot seruis ferijs soleo i panes aq̄ ieiunare: tales elemosynas dare: ecclias frequētare rē. Cui sacerdos diē. Ad qd̄ dñā venist;? Nunqd̄ p istis vultis accipere p̄niam quā re nō dicitis petā vñ? R̄dit: nihil p̄scia sum. At sacerdos sic⁹ est? officij? R̄dit ferrū vendere soleo. Ad quā ille: soletis ne peiores p̄tulas miscere melioribz? r̄ totū vendere p bono. Dicēte illa. Soleo. R̄dit ille. Ecce hoc criminale p̄ctm̄ est: qz dolus r̄ fraus. Itēz interrogauit. Soletis ne aliqñ mēdiēdo iurare: r̄ aliqñ maledicere emulis vñs: r̄ alijs pl⁹ vēden tibi iudere. R̄dit. In his sepe deliq̄. Et sacerdos. Hec oia mortalia sūt. Illa ḡ ter rita se multipliciter peccasse recognouit: r̄ qd̄ de cetero p̄fiteri deberet didit. Iō dicit q̄libz cū ps. Dixi p̄fitebor ad rē.

Eri⁹ ar. Aud. rē. Cauete ne amor vbi puet vos illo pane celesti. Nota rē qd̄ h̄. xij. q. iij. Socrates, Socrates phisosophus cū grā studiū p mare pgeret ab h̄as piecit a se magnū pond⁹ auri. di. Volo poti⁹ submergere te q̄ submergar a te. Vltio magis subicere dētis. oēm seli

amorē ne vos puet amore di. Forte dicetis. Necessē ē d̄ mundanis cogitare. p̄vita p̄firi dico q̄ vix ē s; moderate. Dicit; forte: q̄ paupes eri⁹: nihil accumulabim⁹. Audite qd̄ lex dr. ff. d̄ re. iur. Quoties. De duobz mal' min⁹ malū eligēd. Vltio min⁹ eet bibere medicinā amarā: cui⁹ amaritudo p modico tpe gustū molestat: q̄ potū ito ricatū q̄ hoie: p̄l' occidit r̄ mortificat. De li⁹ ē ḡnūc lugere vt panē celestē inuēiam⁹ q̄ i mōdo gaudere r̄ etiā vitā amittere quā n̄ possim⁹ h̄re nisi p p̄niaz p quā liberat hō a pctō. Et sic dr. Ro. vj. Libati a pctō sui ar facti dō: hētis fructū i sacrificatiōez sinē: p̄o vitā eternā.

Feria. vj. post. iij. dñicā. xl. sermo.

Ecce ascen
rē. Loqm̄ ad petrā r̄ illa dabit aq̄s. Aueri. xx. Loq̄ qm̄ inq̄ ad petrā. i. cor duz vt sic disponatis vos ascendere hierlāz. In epl'a ar̄ inssuāf nob tria nēaria ad educēdū de cord duro lachrymas p̄pūctōis. Prīmū est mēt' hūiltatio: qz moyses r̄ aarō corruūt p̄ni in trā rē. Scdm̄ ē deuota oīo qz da mauert ad dñz dicētes. Dñe d. rē. Tertū ē cordis duri icrepato: qz dr̄ Loqm̄ ad petrā. rē. Et seq̄. Percutēs vga bis fili: cē egressē sē aq̄ largissime. Bis ḡ pcuti dz cor duz: vñz ex p̄sideratiōe dine seueq̄ ritat; p quā iuducamur i timorē: r̄ ex p̄side ratōe dine bonitat; p quā iuducamur ad

Ecce rē. (amorē. Rim⁹ ar. An p̄fessio sit d̄ iure nāfa li: Dñi. qz videt r̄ pugnare naturali iclinationē. Cōtra. d̄ iure nāfe ē q̄ obediā? dō: cōfessio ar̄ ē de iure dño. ḡ. R̄nd. bon. i. iij. dñ. xvij. d. q̄ oia q̄ sup addit lex euāgelica: sūt d̄ dictamine nature in ḡnālī. Iō p̄fessio sacralis ē de dictamine nature i ḡnālī legē. Dicit ei rō natural' oibz modis deo re cōciliari debere q̄bus ip̄e trāseit. In sc̄ca li aut p̄fessio mēral' q̄ est recognitio offēse dine ē d̄ dictamine nature adiute per fidē. Vocal' ar̄ p̄fessio ip̄i dō facta ē de lege nature n̄ simplr; s; i casu. puta qñ de' exigit: sic r̄ exegit ab adā r̄ cain. Hec bon. Pro sūd. Vultū solliciti eē dēm⁹ ne p̄ negligentia in infernum corruam⁹. Hoitate quod petroni⁹ dicit. E heu nos mi

Feria. VI. post Oculi

seros q̄ totus homūcio nil est: nil erim? cūcti postq̄ nos auferet orcus. Ergo vi/ uamus dū licz esse bene. Ad hoc q̄ppe tē/ dit oīs doctrina moralis vt bon? efficiat: sic accipi p̄t ex doctna Aris. ij. eth. Quid s̄t vire? scrutamur nō vt sciam? s; vt bōi efficiamur. Hoc est em qd̄ iup oia deside/ randū est. Nō pōt aut pctōr effici bonus: nisi p̄us p̄fiteat. Sed q̄sit An p̄fessio zc. dic m. vts. Ex q̄ p̄clud q̄ diligēt ad p̄fessi/ onē currere d; pctōr. Na vt d̄r Amb fm. .xl. Cōfessio aīam a morte liberat: p̄fessio padisuz apit: p̄fessio spem saluādi tribuit. P̄ctōres Aud. zc. Et certe etiā ab initō mūdi dñs p̄fessione exegit. Uñ d̄r de pe. di. j. s. Deniq; p̄pe. c. Voluissent. Deniq; vt p̄p̄tue appeat: neminē absq; p̄fessioe a pctō mūdari ab ip̄ius hūani gn̄is p̄nci/ pio sumam? exordiu. Trāsgressiōis pctō p̄mi parētes correpti/ a dño req̄siti sunt d̄ culpa vt pctm̄ qd̄ trāsgrediēdo p̄miserāt p̄fiteō delect. Serpēs aut de culpa req̄ situs nō est: q; p̄ p̄fessione non reuocabat ad veniā. Cain q; cū post p̄uaricatum fratricidiū addidisset: s̄t̄r a dño de culpa est req̄situs. cū ei d̄r Ubi est Abel frater tuus. Sed q; sup̄bus capiti suo pctm̄ p̄fiteri noluit: sed pot? mēdaciē negādo do minū. s. fallere conat? est di. Nūqd̄ custos frat̄z mei sum ego: indign? veniā iudica/ tus est. vñ i desp̄tōis pfundū mer? ait Maior est iniquitas mea q̄ vt veniā mere ar. Aud. o pec. zc. Nec credat; sine p̄fessi/ one veniā obtinere. Figura de Cain Ge nef. iij. q̄ nolens p̄fiteri vagus et p̄fugus exiit a facie dñi: signāz eos q̄ pctm̄ p̄fiteri dissimulat/ respectu diuine miseriōis indi gnos haberi. vt h̄r de pe. di. j. s. lupius al legato. Sicut aut d̄r Aug. Nō habz qd̄ ti/ meat in futuro q̄ p̄fessione fecit de pctō

Tertius arti. In euāgelio qd̄ scribit Jo. iij. oñditur hūanitas et beniu/ lentiā dñi quā oñdit erga mulierē samari/ tanā: et oibus eā offert vt possent ascēde re hierlymaz. Beniuolentiā aut suā ostē/ dit mulieri samaritane tripliciter.

Scdo oñdēdo grām sanatiue refectōis Scdo p̄ferēdo grām informatiue istru/ ctionis

Tertio inferēdo grām desideratiue as/ sectōnis.

Primo igit zc. h̄mōi sanatiue refectio signat p̄ aquā viuā zc. Ad hui? intelligē/ tiā Notandū iuxta euāg. q̄ dñs venit in ciuitatē samarie q̄ vocat sichar. Et cū esz fatigat? ex itinere sedebat sup̄ fontē siue puteū z hora erat q̄si sexta. Sicut Aug? li. re. lxxiiij. q. Q̄r venit iesus hora sexta. i. sexta etate gn̄is hūani: z p̄ nobis passus ē sitim: fame: et labores multos. Aug. Esuri/ uit q̄ oēs pascit, sitiuit q̄ fons est. sepe fari/ gatus est dñs iesus z tota vita sua in pau/ ptate z labore fuit. Bern. Quid non erit suauē cū recordat? fuer? q̄ p̄ nobis c̄bius exhibuit in carne: laboz q̄s p̄tulit in p̄di/ cando: fatigationū in discurrendo: vigilia/ rū in orādo: t̄tationū in ieiunādo: lachry/ maz in p̄patiēdo. Lū q̄ esset ibi iesus veniit mlt̄r samaritana haurire aquas. Cū dñs gr̄ole loq̄ns di. Da mihi bibere. Uñ de dñi hūilitatē in eo q̄ solus remāserat. Discipuli em ab erant in ciuitate vt cibos emerēt: Et in eo etiā: cū benigne locut? ē cū ml̄ere simplici di. p̄mo Da mihi bibe. Dicit aut ei ml̄er. Quō tu iu. cū sis potēz a me bibere q̄ sum ml̄er samar. Nō ei co/ utunt iudei samaritāis Rūc iesus di. Si scires donū deit: q̄s est q̄ d̄r tibi: da mihi bibere: for. pe. ab eo: et daret tibi aquā vi. Greg. Dogma est neminē accipe diuinuz donū ex nō q̄rentib; illd̄. Nā et iubet p̄t ip̄m saluatore p̄scere vt det illi d. Postu/ la a me z dabo tibi zc. Theoph. Graz spi/ ritus sc̄i di. aquā vi. i. aquā viuificatiuā: refrigeratiuā: z motiuā. Vñ aut intel/ ligēs aquā viuā in puteo illo esse di. Neg/ in q̄ hauries hēs: z pute? alt? est: Uñ q̄ habes aquā viuā: Nunqd̄ m̄ maior es p̄e n̄fo iacob q̄ dedit nobis puteū et ip̄e bib/ bit ex eo z filij z pecora ei? Bre. Vñ sc̄e fons iacob septime sunt. Si qd̄ instrua i sepruris bibūt vt iacob z filij ei? simpli/ ces aut et rudes bibūt more pecoz. Rūc iesus et dixit: Dis q̄ bibit ex aq̄ hac sitiet itez: q; l. nō sedat sitim ad tps. Aug. Qd̄ qd̄dem vez ē z de aq̄ sensibilt: et de ea quā signat illa aqua. Et em aqua in puteo vo/ luptas est seclī in pfunditate tenebrosa: p̄ hoc q̄ instrumur q̄ reijciēd? est amor: mū/ danoz. s. diuitiaz: delictiaz et honoz. Tal em non extinguit sitim: sed auget: Unde Proverb. xxx. Sanguis iuge due sunt filie

q̄ semp dicit affer affer. Sanguisuga m̄
est sugie que est in t̄m̄ ois pcti. Due aut̄
filie sūt cupiditas et voluptas: q̄ nunq̄ sa-
tiantur. Sequit̄: Qui aut̄ biberit ex aqua
quā ego dabo ei nō sitiet in eternū: sed aq̄
quā ego dabo ei fiet in eo fons aque salie-
tis in vitā eternā. Hec aqua est gr̄a sp̄s
facti seu amor dei q̄ extinguit sitim d̄m̄
tiaz: delictiaz et honoz. Aug. Qui bibe-
rit de fluuio paradisi cui? vna gutta ma-
ior est oceano: restat vt in eo sitis hui? mū-
di sit extincta. Hui? q̄ppe fluuū guttā p̄ce-
perat Paul? et statim in eo extinxit oēm
sup̄biam. Perceperat Barthē? et in eo ex-
tinxit oēm auariciā. p̄ceperat magdalena: et
mor̄ extinxit oēm luxuriā. Sic ait Chry.
Qui fontē habet intra positū: nequa q̄ af-
ficiet siti: ita et qui hāc aquā habet. Du-
liet q̄ illa adhuc carnalr sapiēs et liberari
cupies a labore venēdi ad aquā haurien-
dā di. ei. Dñe da mihi hāc aquā vt nō si-
tiam neq̄ veniā huc haurire. Patz q̄ quō
dñs obtulit ei gr̄am satiatue refectiois.
Sec̄do ost̄dit dñs beniuolentiā p̄ferēdo
gr̄am informatiue instructiois de p̄sōa. s.
sp̄s ch̄i. Primo q̄ppe cognouit eū vt vni-
us dei cultozē inq̄ntū nouit eū esse iudeū:
et hoc nouit ex fimbrijs vestimēti: vt di.
de Lya. Iudei em̄ erāt ab alijs distincti
in vestit̄: sicut nūc clerici et religiosi et habi-
tu cognosci debēt. Sz heu vix hodie dis-
cernuntur clerici a laicis. Sec̄do cognouit eū
esse p̄pham. Post p̄dicta em̄ dicit ei Iesus
Glade voca vix tuū et veni huc. Rndit il-
la: Nō habeo vix. Dicit ei Iesus: Hū dixi-
sti q̄ nō habes vix: Quinq̄ em̄ viros ha-
buiti. et nūc quē habes nō ē vir tu? hoc
vere dixit. Habuerat em̄ q̄nc̄ viros legi-
timos: et tūc erat sexti cubinaria: sz ab
alijs crederet legitima. Dixit q̄ ei mulier:
Dñe video q̄ p̄pheta es tu: q̄ vix oculi-
ta pandis. Vn̄ deinceps nihil mendaciū
interrogat: sed de dubio q̄dā q̄d̄ inter tu-
deos et samaritanos p̄rebat: q̄ dicebant
iudei p̄p̄iū locū diuine adoratiois esse tē-
plū hierosolyme: Samaritani p̄o montē
garizim iuxta sichen: in q̄ p̄ies eoz adora-
uerūt aū tēplū edificatiōe. Di. q̄ mulier:
P̄ies nostri adorauerūt in mōte hoc: et
vos dicit̄ q̄ hierosimis est locus vbi ado-
rare optet. Sicut aut̄ d̄t Chry. Ch̄is nō

p̄festim soluit q̄stionē: sed ad saltiora multi-
erem trahit di. Mulier crede mihi q̄ ve-
nit hora q̄n̄ in mōte hoc neq̄ hierosimis
ado. patrē: q̄ idolatria gentiū et certimōia
iudeoz. Vn̄ ei tēda erat in p̄ez cultū diuini-
mū. Qm̄ aū pub̄. catiōez euāgelij cult? iu-
deoz erat licit?: cultus aut̄ samaritanoz
illiat?. q̄ attribuebāt deo q̄si esse corpo-
reū. Quia vt d̄t Theoph. Samaritano-
rū opinio erat q̄ de? loco p̄cluderet. Ido
di. dñs: Vos. s. samaritanam adoratz q̄d ne-
scitis: nōs. s. iudei adoram? q̄d scim?: q̄ sa-
lus ex iudeis est: Sed venit hora et nūc ē
q̄n̄ veri adoratores adorabūt patrē i spū
et vitate. Nā et p̄ tales q̄rit q̄ a. e. Spūs
est de?: et eū q̄ ado. in spū et vitate optet
adorare. Aug. Querebas forte montē ad-
orandū vt d̄d̄ essēs p̄p̄infor: sed ip̄e q̄ in al-
tis habitat: hūilibz appropinquat: q̄ de-
scende vt ascēdas. Q̄estiones inq̄t in cor-
de eius in qualle ploratiois: q̄ hūilitatez
habz: In tēplo vis orare: in te ora: sz post
esto templū di. Tertio cognouit ip̄m esse
ch̄m. Nā post p̄dicta dicit m̄lier Scio q̄
messias venit q̄ d̄t ch̄is. Lū q̄ ve. ille nob̄
annūciabit oia. Erat em̄ cōis opinio ne-
dū ap̄d iudeos sedetiā ap̄d samaritanos:
q̄ aduen? ch̄i erat p̄p̄in? J̄esus q̄ vix
dens ei? deuotioez di. ei: Ego sum q̄ loqr̄
tecu. Chry. Querētibz iudeis: si tu es x̄ps
dic nobis palam: nō manifeste seip̄m reue-
lanit: q̄ nō p̄ discēdo q̄rebant: sed p̄ iniu-
riando. hec p̄o ex simplici mēte loq̄batur.
Cōtinuo aut̄ venerūt discipuli eius et m̄-
rabant: quia cum muliere loquebat̄: Nō
m̄ dixit: q̄d loqr̄is aut̄ q̄d queris cum ea.
Chry: Mirabant sup̄abūdantē ch̄i mā-
suetudinē et humilitatē q̄ cū tanta humi-
litate loquebat̄ m̄lieri inopi et samaritāe.
Tertio ost̄dit dñs beniuolentiā inferēdo
gr̄am desideratiue affectiois: inferēdo
se et desideriiū externe vilipensiois: et sup̄-
ne degustatiois: atq̄ fr̄aterne saluationis
Vn̄ statim deuorōe p̄cepta m̄lier relicta
hydria abiit in ciuitatē: oblita aque neces-
sarie ad vitā corpalem vt m̄coraret aquā
sapiētie necessariā vite sp̄uali Aug. P̄p̄o-
tebat vt ch̄o credēs: seculo renūciaret: p̄-
teat q̄ cupiditatē et annūciante veritatez.
Discant qui volunt euangelizare vt p̄us
hydriā ad puteū p̄h̄ant: Hydria em̄ aq̄

Gabbō post Vculi

morē huius seculi signat. i. cupiditatē qua hoies de tenebris: ofa p̄funditate. i. de tenebris: ofa seclari vita z p̄uersatiōe hauriūt voluptates. **D**i. igit̄ mulier illis de ciuitate: Venite z videre hoīem q̄ d̄t̄ mihi oīa q̄ h̄c̄ tūq̄ feci: Nunq̄ est ebrius: q. d. sic videt̄: maḡ videt̄ de q̄ h̄o: q̄ sol̄ nouit̄ secreta cordis. Videte deuotōez eius: Nō veretur fateri turpitudinē s̄t̄ eos adducat ad ebriū p̄dicatiōnē. **E**bry. Nō est p̄cunda ta hoc dicere: **A**ia em̄ cū ignita fuerit igne diuino: ad nihil eoz q̄ sunt in terra de reliquo inspiciat: neq̄ ad gl̄iam: neq̄ ad verecundia: sed ad ynā solā q̄ detinet eā flammā. **E**xierūt ḡ de ciuitate z veniebāt ad eū. **I**nterea rogabāt eū discipuli sui: **R**abi māduca. **I**lle aut̄ dixit: **E**go habeo cibū māducare quē vos nescit̄. **E**bry. **H**o minū salutē hic cibū vocauit: ostēdēs q̄ntum desiderū haberet n̄re salutis. **D**iscipuli aut̄ hoc nō intelligētes dicebāt ad inuicē: **N**unq̄d aliq̄s attulit̄ ei māducare: **I**ō d̄ns eos instruit̄ di. **D**eus cib⁹ est vt faciā voluntatē eius q̄ misit̄ me. s. in p̄plo rū p̄uersiōe. **E**t q̄ instet̄ t̄ps̄ oñdit̄: **N**ōne vos dicit̄is q̄ q̄rtuor̄ adhuc mēses sunt et messis venit. q. d. h̄z messis corp̄alis t̄p̄oralis adhuc instet̄: t̄n̄ messis sp̄ualis. s. vocatiōis hoīm ad fidem iā instat̄. **U**n̄ seq̄t̄ **E**cce dico vobis: leuate oculos v̄. et videte regiones qz albe sunt iā: ad messem fidei iā dispositas: qz iā albe sunt candore deuotiōis. **H**oc dicebat p̄pter samaritanos ad eū veniētes: et disponētes se ad fidē qz mlti crediderūt p̄pter verbū mulieris. **E**t quia vt d̄t̄ **A**uḡ. **I**n opus feruebat z oparios mittere festiabat. **I**ō subdit̄: z q̄ metit̄ cō. fru. in vi. eter. vt z q̄ se. sil̄ gau. et qui merit̄. **E**bry. **P**rophete seminauerūt et apli messuerūt. **I**n hoc em̄ est verbū v̄rū qz ali⁹ est zc. **C**ū venissent ḡ samaritani rogauerūt eū vt ibi maneret: qz desiderabant eū amplī⁹ audire. **Q**uibz benigne adq̄scēs mansit̄ ibi p̄ duos dies: z multo plures crediderūt zc. **E**xemplū sumite in hac mliere samaritana q̄ p̄ sp̄ualibz t̄p̄alita obliuioni ponit̄: nec erubuit p̄steri peccata sua. **S**ic et vos faciatis: et de⁹ v̄ri miseribz. hoc ei est qd̄ desiderat d̄ns. **A**uḡ. **S**itis tua d̄ne Iesu sal⁹ meus: cibus tuus redēptio mea.

Tertius arti. **A**udistis zc. **M**agna **C**oibus p̄solatio qz nō est p̄sonaz acceptio apud deuz. **H**oc lex diuina **A**ct. x. **L**ex ciuilis autē. de monachis. colla. j. z xxij. q. iij. **N**ec q̄nq̄. **N**ōne magna esset p̄solatio simplici p̄plo: si p̄ncipes z rectores ita libenter z patient̄ audirēt paupes sicut diuites zc. **E**xpone: et **N**ota q̄ d̄ns paupes libent̄ audit̄ **A**pparuit hoc in hac paupela mliere samaritana. **S**ap. vj. **P**u sil. et mag. ip̄e fec̄ z eq̄lit̄ ē ei cura de oibz

Sabbato post. iij. d̄nicam. xl.

Ece ascendi

Emus zc. **F**lens suspexit in celum. **E**rat ei cor et fiduciam h̄ns i d̄no **D**an. xij. **S**ic faciat q̄ vult ascendere hierlymaz. **S**ūt aut̄ tria notāda p̄niet̄i n̄caria. **P**rimū: cordis mesticia: h̄ns. **S**cōm: mētis iusticia. s. in affectu: suspexit in celū: q̄ testimoniū iusticie interioris q̄rens a d̄no: v̄l remediū postulās ex merito iusticie. **T**ertiu: sp̄i fiduciā: erat em̄z cor et fiduciā h̄ns in d̄no. **D**e p̄mo **J**ac. iij. **D**iserti estote z lugete: risus v̄l vertet̄ in luctū: z gaudiū in merorez. **D**e scōdo. **J** Paral. xx. **C**ū ignoram⁹ qd̄ agere debeam⁹ hoc solū residui habem⁹ vt oculos n̄ros dirigam⁹ ad te. **D**e tertio **E**cc̄. q. **N**ull⁹ sperauit in d̄no z p̄fusus est. **E**cce zc.

Prim⁹ arti. **A**n p̄fessor in q̄cūq̄ casu teneat celare p̄ctm̄ sibi i p̄fessione detectū. **S**ic **Q**d̄ est p̄pter charitatē iustitū nō obet̄ p̄tra charitatē militare: s̄m **B**ern. de p̄cepto z dispensatiōe: sed si aliq̄n nō deceret sacerdotē reuelare p̄fessioz hoc militaret p̄tra charitatē. puta si p̄ cōfessionē aliq̄n̄ sciuit hereticū: vel p̄nc̄ pd̄torē: v̄l incesuz vrbē. **C**ōtra: de pe. vi. vj. et h̄z in textu in. iij. sen. di. xj. **S**acerdos ante oīa caueat ne de p̄ctis sibi p̄fessis alī qd̄ alicui reuelet. **R**ur̄ s̄m **S**co. in. iij. di. xj. **S**acerdos teneat oīno celare p̄ctm̄ in p̄fessione sibi detectū: s̄ iure nature: diuino: et eccl̄astico. **P**rimo de iure nature **T**um rōe frat̄ne charitatē: qz sacerdos s̄m rectā rōem nō vellz p̄ctm̄ suū detegi: ḡ neq̄ p̄ ximi. **T**ū rōne fidelitatē q̄ exigit̄ celatiōez